РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

24 март 2009 година *

По съединени дела Т-318/06—Т-321/06

Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L[da], установен в Santo Tirso (Португалия), за който се явяват адв. M. Oehen Mendes и адв. D. Jeffries, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н J. Novais Gonçalves, в качеството на представител,

ответник,

* Език на производството: английски.

другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд, е

General Óptica, SA, установено в Барселона (Испания), за което се явяват адв. M. Curell Aguilà и адв. X. Fàbrega Sabaté, avocats,

с предмет четири жалби срещу решенията на първи апелативен състав на СХВП от 8 август 2006 г. (преписки R 944/2005-1, R 945/2005-1, R 946/2005-1 и R 947/2005-1) относно четири процедури за обявяване на недействителност между Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da} и General Óptica, SA,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe и г-н S. Soldevila Fragoso (докладчик), съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид жалбите, представени в секретариата на Първоинстанционния съд на 27 ноември 2006 г.,

предвид писмените отговори на СХВП, представени в секретариата на Първоинстанционния съд на 23 март 2007 г.,

предвид писмените отговори на встъпилата страна, представени в секретариата на Първоинстанционния съд на 23 март 2007 г.,

след съдебното заседание от 16 септември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 10 юли 1997 г. встъпилата страна General Óptica, SA подава две заявки за марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) съгласно Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен.

2 Марките, чиято регистрация се иска, са фигуративните знаци „GENERAL OPTICA“, които са възпроизведени по-долу:

3 Услугите, за които се иска регистрацията, спадат към клас 42 от Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, ревизирана и допълнена.

4 На 10 септември 1999 г. под номера 573592 и 573774 са регистрирани марките на Общността „GENERAL OPTICA“ на встъпилата страна за услуги в областта на оптиката.

5 На 5 ноември 2001 г. встъпилата страна подава две нови заявки за марка на Общността с предмет възпроизведените по-долу фигуративни знаци „GENERAL OPTICA“ за същите услуги. Тези марки са регистрирани на 20 ноември 2002 г. и на 31 януари 2003 г. съответно под номера 2436798 и 2436723.

6 Встъпилата страна е притежател и на международна марка „GENERAL OPTICA“ под номер № 483246 за оптически уреди, инструменти и принадлежности от клас 9, както и за услуги за промотиране и реклама на оптически стоки от клас 35, произведени и продавани от съответните им собственици. След отказа от 13 февруари 1997 г. за разширяване обхвата на правото върху марката в Португалия, такова разширяване на обхвата е поискано отново на 14 февруари

1997 г. и е предоставено на 16 февруари 1998 г. Тази марка е възпроизведена по-долу:

7 На 27 януари 2004 г. жалбоподателят Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L[da] иска СХВП да обяви недействителността на фигуративните марки на Общността „GENERAL OPTICA“ по силата на член 52, параграф 1, буква в) и член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите.

8 Жалбоподателят основава своите искания за обявяване на недействителност на собствеността върху по-ранно наименование на търговско предприятие — „Generalóptica“, заявено на 4 септември 1987 г. и предоставено на 24 април 1990 г., за внос и продажба на дребно на оптически уреди, измервателни уреди и фотоапарати.

9 Въз основа на това жалбоподателят подава и жалба пред португалската юрисдикция, с която цели да бъде постановена недействителността на разширяването на обхвата за Португалия на международната марка и на наименованието на дружеството на встъпилата страна, както и да бъде постановена забрана за използването на тези знаци. В съдебното заседание жалбоподателят представя Решение от 10 юли 2008 г. на Supremo Tribunal de Justiça (португалски касационен съд), в което последният потвърждава решенията на Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (граждански съд на Лисабон, Португалия) и на Tribunal da Relação de Lisboa (апелативен съд на Лисабон), произнесени в негова полза. Тъй като страните са изслушани по този въпрос, решението на Supremo Tribunal de Justiça е добавено към преписката на 16 септември 2008 г., което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

10 На 7 юни 2005 г. отделът по заличаването към СХВП отхвърля исканията за обявяване на недействителност на четирите фигуративни марки на Общността „GENERAL OPTICA“, като счита, че жалбоподателят не е доказал, от една страна, реално използване на посочения знак и от друга страна, че приложимостта не е само в определени места.

11 На 1 август 2005 г. жалбоподателят подава жалба срещу всяко от решенията на отдела по заличаването, като иска отмяна на посочените решения и уважаване на исканията за обявяване на недействителност на гореспоменатите марки на Общността.

12 С решения от 8 август 2006 г. (наричани по-нататък „обжалваните решения“) първи апелативен състав на СХВП потвърждава решенията на отдела по заличаването и отхвърля четирите жалби.

13 Апелативният състав изтъква по същество, че от една страна, жалбоподателят не е доказал реалното използване на въпросния знак, а от друга страна, че това използване е в определени места.

Производство и искания на страните

14 С определение на председателя на втори състав на Първоинстанционния съд от 10 юли 2008 г. дела T-318/06—T-321/06 са съединени съгласно член 50 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

15 Жалбоподателят моли по същество Първоинстанционния съд:

— да спре производството до влизане в сила на постановеното от португалските юрисдикции решение,

— да отмени обжалваните решения,

— да обяви нищожността на регистрацията на фигуративните марки на Общността „GENERAL OPTICA“,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

16 СХВП и встъпилата страна молят Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбите като неоснователни,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

17 В съдебното заседание жалбоподателят обявява, че се отказва от третото си искане, което е отразено в протокола от съдебното заседание.

От правна страна

По молбите, с които се цели спиране на производствата

Доводи на страните

18 Жалбоподателят посочва, че общностно решение, което противоречи на решение на португалските юрисдикции, нарушавало принципа на единство на системата на марката на Общността, по силата на който тази марка трябва да има действие във всички държави-членки на Съюза, и че тази система била напълно самостоятелна по отношение на различните национални правни системи. Поради това жалбоподателят изтъква необходимостта от спиране на производството до влизане в сила на окончателното решение на португалските юрисдикции.

19 СХВП и встъпилата страна искат отхвърляне на тези доводи.

Съображения на Първоинстанционния съд

20 Следва да се отбележи, че в настоящия стадий от производството пред Първоинстанционния съд и вследствие от споменатото в точка 9 по-горе решение на Supremo Tribunal de Justiça, в резултат от което влиза в сила решението на португалските юрисдикции относно международната марка

„GENERAL OPTICA“ № 483246 и относно наименованието на дружеството на встъпилата страна, искането на жалбоподателя за спиране на производството до влизане в сила на решението на португалските юрисдикции остава без предмет.

21 При всички положения следва да се подчертае, че решението на португалските юрисдикции се отнася само до разширяването на обхвата на международната регистрация на марката „GENERAL OPTICA“ в Португалия, както и до наименованието на дружеството на встъпилата страна. Тъй като решението на португалските юрисдикции не съдържа обща забрана за използване в Португалия на марка, която съдържа словосъчетанието „general optica“, то не засяга марките на Общността „GENERAL OPTICA“. Поради това и обратно на изтъкнатите от жалбоподателя в съдебното заседание аргументи, решение на Първоинстанционния съд, с което се потвърждава регистрацията на марките на Общността „GENERAL OPTICA“, не може да позволи на встъпилата страна да заобиколи решението на португалските юрисдикции. По-специално потвърждаването на действителността на марките на Общността „GENERAL OPTICA“ няма никакво влияние върху произтичащото от решението на Supremo Tribunal de Justiça задължение в Португалия да не бъдат използвани международната марка „GENERAL OPTICA“ и наименованието на дружеството на встъпилата страна.

22 На последно място, обратно на твърденията на жалбоподателя, наличието на противоречие между решението на португалските юрисдикции и това на Първоинстанционния съд не може да постави под въпрос единния характер на системата на марката на Общността. Единният характер на марката на Общността съставлява принцип, който не е абсолютен и от който се допускат изключения като предвидените в член 106 относно забраната за използване на марките на Общността и в член 107 относно предходните права, приложими в определени места, от Регламент № 40/94 (Решение на Съда от 22 юни 1994 г. по дело IHT Internationale Heiztechnik и Danzinger, C-9/93, Recueil, стр. I-2789, точка 55).

23 Поради това исканията за спиране на производството трябва да бъдат отхвърлени.

По исканията за обявяване на недействителност

24 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания. Първото е изведено от нарушение на член 52, параграф 1, буква в) и на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94. Второто е изведено от нарушение на правило 22 и на правило 40, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

25 В случай, че искането на жалбоподателя за спиране на производството би следвало да се тълкува като правно основание, което поставя под въпрос обстоятелството, че СХВП не е спряла производството в очакване на окончателно решение на португалските юрисдикции, следва да се посочи, че това обстоятелство не може да засегне законосъобразността на обжалваните решения. Поради това посоченият довод следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 52, параграф 1, буква в) и на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94

Доводи на страните

26 На първо място, жалбоподателят посочва, че наименованието на търговското предприятие Generalóptica представлява право, което предшества регистрацията на фигуративните марки на Общността „GENERAL OPTICA“. Всъщност това наименование на предприятието е било регистрирано на 4 септември 1987 г., докато първата заявка за регистрация на фигуративни марки на Общността „GENERAL OPTICA“ е подадена чак на 10 юли 1997 г.

27 На второ място, жалбоподателят твърди, че изключителното му право върху наименованието на търговското предприятие Generalóptica забранява последваща регистрация на знак като марка или на друг знак, използван в процеса на търговия, съгласно член 295, параграф 2 от Código da propriedade industrial (португалски кодекс на индустриалната собственост).

28 На трето място, що се отнася до твърдението на апелативния състав, че жалбоподателят не бил използвал реално наименованието на търговското предприятие Generalóptica в процеса на търговия по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94, жалбоподателят поддържа, че наименованията на португалското търговско предприятие не са подложени на действието на нито една общностна разпоредба относно използването, а обратно — на определения в Código da propriedade industrial режим. По-нататък жалбоподателят уточнява, че от 1987 г. до ден днешен е използвал знака „Generalóptica“ като наименование на предприятието съгласно приложимото в областта португалско законодателство.

29 На четвърто място, жалбоподателят посочва, че изключителното му право върху наименованието на търговското предприятие Generalóptica има национален обхват, тъй като се разпростира върху цялата португалска територия съгласно член 4, параграф 1 от Código da propriedade industrial, и тъй като правото относно наименованията на предприятията не е хармонизирано, общностното право не е приложимо при определяне на релевантната употреба.

30 Накрая, на пето място, в рамките на доводите му относно член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 жалбоподателят твърди, от една страна, че търговската му дейност и тази на встъпилата страна е сходна, а от друга страна, че фигуративните марки на Общността „GENERAL OPTICA“ и наименованието на търговското предприятие Generalóptica съдържат едни и същи думи и се произнасят по един и същ начин, така че не могат да бъдат разграничени.

31 СХВП и встъпилата страна молят доводите на жалбоподателя относно реалното използване и обхвата на знака да бъдат отхвърлени. Освен това СХВП оспорва довода относно вероятността от объркване.

Съображения на Първоинстанционния съд

32 По силата на член 52, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 във връзка с член 8, параграф 4 от същия регламент наличието на знак, различен от марка, допуска постановяване на недействителност на марка на Общността, ако знакът отговаря едновременно на четири условия: той трябва да бъде използван в процеса на търговия; трябва да има обхват, по-голям от местния; правата по отношение на този знак да са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на марка на Общността съгласно законодателството на държавата членка, където знакът е бил използван; и на последно място, този знак трябва да предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-късно регистрирана марка. Тези четири условия ограничават броя знаци, различни от марки, които могат да бъдат изтъкнати за оспорване на действителността на марка на Общността върху цялата територия на Общността съгласно член 1, параграф 2 от Регламент № 40/94.

33 Първите две условия, а именно свързаните с използването и с обхвата на посочения знак, като този обхват не трябва да бъде само местен, следват от самия текст на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 и следователно трябва да бъдат тълкувани в светлината на общностното право. Така Регламент № 40/94 установява еднакви стандарти относно използването на знаците и обхвата им, които са съгласувани с принципите, от които се ръководи въведената с този регламент система.

34 Обратно на това, от израза „когато и доколкото, съгласно законодателството на държавата членка, което регламентира този знак“ следва, че посочените по-нататък в член 8, параграф 4, букви а) и б) от Регламент № 40/94 други две условия представляват установени в Регламента условия, които за разлика от предходните се преценяват с оглед на критериите, определени от правото, уреждащо посочения знак. Това препращане към правото, уреждащо посочения знак, е съвсем основателно, тъй като Регламент № 40/94 признава възможността срещу марка на Общността да се направи позоваване на знаци, които не са включени в системата на марката на Общността. Поради това само правото, уреждащо посочения знак, позволява да се установи дали този знак е по-ранен от марката на Общността и дали въз основа на него може да се обоснове забраната за използване на по-късно регистрирана марка.

35 Следователно обратно на доводите на жалбоподателя условията относно използването в процеса на търговия и обхвата на посочения знак трябва да бъдат тълкувани в светлината на общите стандарти на общностното право, а не на португалското право.

36 Що се отнася до тълкуването на условието относно обхвата на въпросния знак, според което този знак трябва да има по-голям обхват от местния, първо, следва да се подчертае, че ratio legis на тази разпоредба се състои в ограничаване на конфликтите между знаци, като се препятства възможността въз основа на по-ранен знак, който не е достатъчно важен или изразителен, да бъде оспорвана регистрацията или действителността на марка на Общността.

37 Освен това следва да се уточни, че обхватът на знак, използван за идентифициране на дадена търговска дейност, трябва да бъде определен във връзка с функцията му за идентифициране. Това съображение изисква, на първо място, да се отчете географското измерение на обхвата на знака, т.е. територията, на която се използва, за идентифициране на търговската дейност на неговия притежател, както следва от буквалното тълкуване на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94. На второ място, следва да се вземе предвид икономическото измерение на обхвата на знака, което се оценява с оглед на периода, през който този знак е осъществявал функцията си в процеса на търговия, и интензивността на използването му предвид кръга адресати, сред които въпросният знак е станал познат като отличителен елемент, а именно потребителите, конкурентите, дори доставчиците, или още с оглед на разпространението на знака, например чрез реклама или по Интернет.

38 Релевантността на разглеждането на икономическото измерение може да бъде разбрана посредством телеологично тълкуване на условието, свързано с обхвата на посочения знак. Така, както вече е посочено в точка 36 по-горе, това условие цели да ограничи възможностите за конфликт до тези, които могат да съществуват със знаци, които действително са важни. Следователно, за да се установи действителното и реално значение на посочения знак на въпросната територия, не следва да се прави ограничение до чисто формална преценка, а да бъде изследвано влиянието на знака във въпросната територия след използването му като отличителен елемент.

39 От предходното следва, че обратно на твърденията на жалбоподателя, обстоятелството, че знакът предоставя на своя притежател изключително право за цялата национална територия, не е достатъчно само по себе си, за да се установи, че той има по-голям обхват от местния по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94.

40 Що се отнася до релевантната територия, за да се установи, че обхватът на посочения знак е по-голям от местния, следва да се отчете обстоятелството, че знаците, за които съществува риск да влязат в конфликт с марка на Общността, представляват изключителни права, произхождащи от приложими в различни територии правни норми. От това следва, че релевантната територия за разглеждане на обхвата на тези изключителни права е тази, на която се прилага всяка от посочените правни норми. Всъщност именно в цялата или в част от тази територия дадена норма признава изключителни права, които могат да влязат в конфликт с марка на Общността.

41 От гледна точка на общностното право в релевантната територия въпросният знак има по-голям обхват от местния, тъй като неговото влияние не се ограничава само до малка част от посочената територия, какъвто е по принцип случаят с град или област. При все това не е възможно да се определи a priori по абстрактен начин коя част от дадена територия трябва да бъде взета предвид за установяване на това, че обхватът на даден знак надхвърля местното измерение. Следователно преценката на обхвата на знака трябва да бъде извършена in concreto съобразно характерните за всеки случай обстоятелства.

42 В края на краищата, за да може противопоставянето на регистрацията на марка на Общността да бъде успешно или искането за обявяване на недействителност да бъде уважено, е необходимо да се докаже, че посредством използване посоченият знак е придобил значение, което от гледна точка на съответните трети лица не е ограничено само до малка част от релевантната територия.

43 Регламент № 40/94 оставя на жалбоподателя избора на доказателства за установяване на това, че посоченият от него знак има по-голям обхват от местния. Този обхват може да бъде установен чрез наличието на мрежа от клонове, осъществяващи икономическа дейност на цялата съответна територия, а също и по-просто — например чрез представяне на фактури, издадени извън

региона по седалището му, на статии от вестници, които сочат степента на познаване на посочения знак от обществеността, или чрез установяване, че предприятието е споменато в пътеводителите.

44 От предоставените от жалбоподателя доказателства обаче не може да се установи, че обхватът на посочения знак в конкретния случай е по-голям местния по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94. Както апелативният състав е установил в точка 33 от обжалваните решения, от представените от жалбоподателя документи следва, че в момента на подаване на заявката за регистрация на първите две марки на Общността, въпросният знак е бил използван повече от десет години само за обозначаване на предприятие с обществен достъп в португалската област Vila Nova de Famalicão, която има 120 000 жители. Въпреки дадените от жалбоподателя обяснения в съдебното заседание, той не предоставя никакво доказателство, свидетелстващо за това, че потребителите го познават, нито за неговите търговски отношения извън споменатата област. Освен това жалбоподателят не е доказал, че развивал каквато и да е рекламна дейност с цел популяризиране на предприятието си извън посочения град. Следователно трябва да се счита, че наименованието на предприятието Generalóptica има строго местен обхват по смисъла на член 8, параграф 4 Регламент № 40/94.

45 Този извод не води до никакво нарушение на принципа на субсидиарността, противно на това, което изглежда твърди жалбоподателят. Съгласно второ и трето съображение от Регламент № 40/94 съществуването на правила на Общността за марките е следствие от предоставянето на Европейския съюз на правомощия в областта на вътрешния пазар, предназначени за премахване на пречките, свързани с териториалността на правата, които са предоставени на притежателите на марките от законодателствата на държавите членки. Поради това принципът на субсидиарността не може да играе никаква роля. Освен това следва са се подчертае, че правният режим на марката на Общността не пренебрегва националните правни системи, тъй като предвижда механизми, позволяващи отчитане на по-ранни национални знаци. Такъв е по-специално случаят с член 106 от Регламент № 40/94 относно по-ранни права по смисъла на член 8 или член 52, параграф 2 от посочения регламент, а сред тях — за знаците с по-голям обхват от местния. Такъв е и случаят с член 107 от Регламент № 40/94 относно знаците, приложими в определено място. В конкретния случай възможността за едновременно съществуване на марките на Общността „GENERAL OPTICA“ и наименованието на предприятието Generalóptica трябва да бъде изследвана в рамките на друго производство с оглед на член 107 от

Регламент № 40/94, който позволява на притежателя на по-ранно право, приложимо единствено в определено място, да се противопостави на използването на марка на Общността на територията, където това право е защитено.

46 Предвид гореизложеното следва да се направи извод, че наименованието на предприятието Generalóptica не е знак с по-голям обхват от местния по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94.

47 Тъй като установените в член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 условия са кумулативни, е достатъчно дори едно от тях да не бъде изпълнено, за да бъде отхвърлено дадено искане за обявяване на недействителност на марки на Общността. При тези условия не следва да бъде изследвано дали посоченият знак е използван в процеса на търговия.

48 Що се отнася до наличието на вероятност от объркване между наименованието на предприятието Generalóptica и марките на Общността „GENERAL OPTICA“, следва да се отбележи, че това обстоятелство би могло да се вземе предвид в рамките на изследването по член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 чак при анализа на правото на противопоставяне на използването на по-късна подобна или еднаква марка, предоставено на притежателя на наименование на предприятие посредством член 239, част f) от Código da propriedade industrial. При все това посоченият анализ би могъл да бъде осъществен само ако наименованието на предприятието отговаря на останалите условия по член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94, което не е налице в настоящия случай.

49 От гореизложеното следва, че апелативният състав не е допуснал грешка, като е отхвърлил исканията за обявяване на недействителност, основани на по-ранно право по смисъла на член 52, параграф 1, буква в) и на член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94. Поради това първото правно основание следва да бъде отхвърлено.

По второто правно основание, изведено от нарушение на правило 22 и на правило 40, параграф 6 от Регламент № 2868/95

Доводи на страните

50 Жалбоподателят посочва, че апелативният състав не е спазил задължението си да го прикани да предостави доказателства за по-ранно използване на посочения знак и че допълнителните доказателства, които е предоставил в хода на производството, са били пренебрегнати. Тези доказателства се състоят по-специално в нов сертификат, издаден от енорията на Vila Nova de Famalicão, който сочи, че предприятието е постоянно действащо от 1988 г., както и копие от декларацията, изпратена до данъчните органи към момента на започване на търговската дейност, и от декларация на одитора на дружеството, потвърждаваща датата, на която предприятието е започнало да извършва търговска дейност, обстоятелството, че то все още е действащо, и средния му годишен оборот.

51 СХВП и встъпилата страна искат отхвърляне на тези доводи.

Съображения на Първоинстанционния съд

52 Най-напред следва да се посочи, че в конкретния случай апелативният състав не е бил длъжен да прикани жалбоподателя да представи доказателство за използването на наименованието на предприятието Generalóptica. Както вече беше посочено в точка 32 по-горе, доказателството за използването на посочения знак е едно от изискуемите условия за ползване на предоставената с член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 закрила и следователно само притежателите на знаци, използвани в процеса на търговия, могат да претендират за подобна защита. Това представлява важна разлика по отношение на марките на Общността и на националните марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а) от Регламент № 40/94, на които е направено позоваване в рамките на производство по възражение или на производство за обявяване на недействителност. Съобразно член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент № 40/94, правило 22 и правило 40, параграф 6 от Регламент № 2868/95 използването на тези марки трябва да бъде доказано само в случай, че това се изисква от заявителя или

притежателя на марката на Общността. Съгласно правило 22, параграф 1 и правило 40, параграф 6 от Регламент № 2868/95 в този случай СХВП е длъжна да прикани възразяващата страна или направилия искането за обявяване на недействителност да представи доказателство за използване в определен срок.

53 Освен това следва да се отбележи, че правното основание, изведено от това, че апелативният състав е допуснал грешка, като е отказал да вземе предвид документите, представени за първи път в производството по обжалване, не е основателно. Всъщност от точка 33 от обжалваните решения следва, че апелативният състав е разгледал посочените документи, преди да направи извод, че те не са достатъчни, за да се установи, че наименованието на предприятието Generalóptica се прилага не само в определени места. Поради това второто правно основание следва да бъде отхвърлено, както и жалбите в тяхната цялост.

По съдебните разноски

54 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е изгубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) Отхвърля жалбите.

2) Осъжда Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L[da] да заплати съдебните разноски.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 март 2009 година.

Подписи